

Centenárium ünnepség Szatmárnémetiben

Gyülekezetünk januárban már a jubileum jegyében választotta ez évi mottóját: „Emlékezzetek, és teljesítsétek minden parancsolatomat, és szentek legyetek Istenetek előtt.” (4 Móz 15,40)

Az emlékezés és hálaadás jellemezte jubileumunkat augusztus 11-12-én, mikor a szatmári baptista misszió kezdetének és a gyülekezet megalakulásának 100 éves évfordulóját ünnepeltük.

A gyülekezet történelme

Csordás Lőrinc bibliaárus munkássága nyomán terjedt először az evangélium Szatmár környékén. A gyülekezet megalakulása 1912-re tehető, amikor Szűcs Ádám lelkipásztor Vámspércsen, pünkösd másodnapján szatmári hívőket is merített be.

A gyülekezet sok megpróbáltatáson ment át: a két világháború (a

másodikban bombatalálat érte az imaházat), majd az 1970-es árvíz. Mindezzel együtt az Úr oltalmazta és megáldotta az Ő népét.

Már a kezdetektől törekedtek arra, hogy az Urat megfelelő módon és helyen tiszteljék. Több imaház-építésről is olvasunk. Imaházunk 1977-ben nyerte jelenlegi formáját, majd a tavaly teljes felújítás történt.

A gyülekezet hálásan emlékszik lelkipásztoraira. Szilágyi Antal, Bartha István és Vékás Zoltán testvérek pásztortolták a leghosszabb ideig a gyülekezetet (utóbbi két lelkipásztor 20-20 évig).

Meghatározó élmény sokaknak az 1976-os ébredés. Ennek gyümölcsei ma is érezhetők. A gyülekezet oszlopos tagjai közül sokan ekkor ismerték meg Isten kegyelmét.

Az elmúlt húsz esztendőre a missziómező kiszélesedése, (ekkor alakultak az ákosi, mezőteremi és sándorhomoki roma gyülekezetek) és különösen a 90-es évekre az ifjúsági munka fellendülése volt jellemző. Mindezt Istené a dicsőség.

(Folytatás az 5. oldalon.)

VÉKÁS BENJÁMIN

Felvételi a nagyváradi Timóteus bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételit hirdet meg az alapfokozatra és a levelező tagozatra. Az alapfokozat hétvégi oktatást foglal magában, (péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között). A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Gyülekezet plántálás és növekedés, Lelkigondozás, Közbenjáró imádság és ébredés, Hogyan tanítsunk, Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Keresztýén etika, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció*. A levelező tagozat hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. A levelezők a következő kurzusokat vehetik át: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Hogyan tanítsunk, Róma-Galata levél, Keresztýén élet, Evangélizáció és tanítványság*. Mindkét tagozatra a felvételi október 6-án, délelőtt 10 órakor kezdődik a bibliaiskolánál!

A bibliaiskola nyitva áll minden olyan személy előtt, aki valódi keresztýén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit.

A felvételi vizsga két részből áll: **1)** egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és **2)** egy interjú a vezető tanács tagjai előtt. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a Bibliaiskola titkárságán (új épület 101-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk.

Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: emericus8@yahoo.com.

Kedves lányok, asszonyok! Női konferenciára hívunk, október 6-án, Nagyváradra. A konferencia a Belvárosi Gyülekezetben lesz megtartva, témája pedig: A kiegyensúlyozott nő. Vendégünk lesz Kovács Gézáne Ildikó Budapestről, valamint mások is, akik a délutáni szemináriumok érdekes témáit bontják majd ki. Reggel 9-kor kezdünk, előtte kell bejelentkezni és kifizetni a 12 lej regisztrációs díjat is. A befejezést 18 órára tervezzük - mert ezt a napot teljesen az Úrnak - és saját lelkünk épülésére szánjuk. Tervezz úgy, hogy eljöhess, sőt, hívj meg egy olyan nő-ismerődet is, akit szeretnél Krisztushoz vezetni, mert fog szólni az Evangélium! Várjuk a találkozást!

Meghívó – Lányok-asszonyok konferenciát tartunk a szilágysági missziókerületben, október 13-án szombaton, Szatmárnémetiben. A konferencia témája: Jó illatként a világban (2Kor 2,15). Előadó: Kis-Juhász Annamária. Részvételi díj: 10 RON, a helyszínen lehet kifizetni. Regisztráció: reggel 9-től. A konferencia 9,30-kor kezdődik. 16,30-ra tervezzük a befejezést. Jelentkezni lehet Szűcs Tündénél október 7-ig telefonon vagy emailen. baptifon: 0735 156 444, e-mail: sanyitundi@gmail.com Szeretettel hívjuk, várjuk a lányokat, asszonyokat e találkozóra: a szatmárnémeti nőtestvérek, a Nőszövetség vezetősége

Célgyűjtés a bagosi gyülekezet részére

Sok szeretettel köszöntjük a Szeretet lap olvasóit és minden gyülekezetet. Örömmel közöljük a testvériséggel, hogy a szilágysági gyülekezet új imaházat épít Isten dicsőségére. Az építkezés 2009-ben kezdődött el, és az épület 2011 karácsonyától részben használatba is lett véve, bár még sok külső és belső munkát vár elvégzésre.

A bagosi – 90 taggal rendelkező – gyülekezet szükségből és hit által vállalta fel ezt a nagy feladatot. A régi imaház, amely 1920-ban épült, több helyen is meg volt repedezve, a befogadó képessége pedig elégtelen volt, különösen ünnepek alkalmával. Hitünk pedig az volt és maradt, hogy Isten megsegít. A gyülekezet növekedési folyamatban van, új tagokkal gyarapodik, és fiatal családok honosodnak meg a községben. Hiszem, hogy Isten a testvériséget is fel akarja használni eszközként ebben a munkában. A bagosi gyülekezet mindig örömmel és jó kedvvel adakozott célgyűjtések alkalmával, és reménykedünk, ezért is fog részesülni a gyülekezetek szeretetének megnyilvánulásában.

Nagy szeretettel kérjük a RMBGYSZ gyülekezeteit, és másokat is, hogy a *2012-es év őszi hálaadó ünnepek alkalmával tartsanak célgyűjtést* a bagosi gyülekezet részére, az építkezési munkálatok befejezésére. Az adományokat a szövetségi irodához, vagy a bagosi gyülekezet vezetőségéhez fogadjuk szeretettel.

Testvéri szeretettel, a bagosi gyülekezet nevében:

SZEKRÉNYES PÁL lp.

A Biblia aktualitása

Úgy gondolom, hogy mindannyian figyelemmel követjük, és talán nem kevés aggodalommal, az utóbbi hetekben zajló – országunkat megosztó és lejárató – politikai belharcokat. Már az első napokban ijedten kérdeztem az Urat, hogy vajon mi lesz ebből, de Isten megnyugtatót, hogy tud a dolgokról, sőt a nemzeteket e földön ő igazgatja (Zsolt 67: 5).

„Ha megtelik szívem aggodalommal,
vigasztalásod felüdíti lelkemet.”

(Zsolt 94:19)

A felvételt a szlovákiai Magas-Tátrában készítették a váradi fiatalok. Tudósítás a záróoldalon.

Folytattam hát, hogy imában Isten elé vigyem a súlyosbodni látszó helyzetet, s a referendum felé közeledve ő folytatta a tanácsadást: „Féld az Urat, fiam, és a királyt; a pártütők közé ne elegyedjél. Mert hirtelenséggel feltámad az ő nyomorúságuk, és e két rendbeliek büntetését ki tudja?” (Péld 24: 21-22).

Aztán tovább szólt az Úr az igehirdetésen keresztül: „Ne bosszankodjál az elvetemültekre, ...Mert hirtelen levágattatnak, mint a fű, ...Gyönyörködjél az Úrban, ...Hagyjad az Úrra a te útadat, ...Felhossa a te igazságodat, mint a világosságot, ...Csillapodjál le az Úrban és várjad őt, ...Szűnj meg a haragtól” (Zsolt 37:1-8).

Végül az alkotmánybíróság elé került a döntés, s felfedeztem, hogy volt idő, amikor a zsoltáriró könyörgött az Isten igazságszolgáltatásáért.

A 94. Zsoltár mindannyiunk imádsága lehet ezekben az időkben:

„Emelkedjél fel te, földnek bírāja, fizess meg a kevélyeknek! A hitetlenek, Uram, meddig még, meddig örven-deznek még a hitetlenek? Piszkolód-nak, keményen szólnak; kérkednek mindnyájan a hamisság cselekedői.” (3-4. vers)

„Aki a fület plántálta, avagy nem hall-é? És aki a szemet formálta, avagy nem lát-é? Aki megfeddi a népeket, avagy nem fenýt-é meg?” (9-10. vers)

„Bizony nem veti el az Úr az ő népét, és el nem hagyja az ő örökségét! Mert igazságra fordul vissza az ítélet, és utána mennek mind az igazszívűek.” (14-15. vers)

„Mikor megsokasodtak bennem az én aggodásaim: a te vigasztalásaid meg-vidámitották az én lelkemet. Van-é köze tehozzád a hamisság székének, amely nyomorúságot szerez törvény színe alatt?” (19-20. vers)

Az Úr Jézus Krisztus megparan-csolta, hogy legyünk só és világosság,

Isten pedig elvárja, hogy munkálkod-junk városunk és országunk jólétén. Ezt nem lehet úgy, hogy mi magunk sem tudjuk mi a helyes irány, esetleg megyünk a többség után. Járjunk nyitott szemmel, hordozzuk imában vezetőinket, az ország sorsát, jövőjét (nemcsak krízis idején, de ilyenkor különösen). Kérjük Istent a gazdasági és politikai helyzetért egyaránt, a békéért, az etnikai békességért is. Kérjük, hogy Igéjén keresztül mutas-son irányt, álljunk az Ő oldalára, és segítsünk másoknak is ebben.

„Intelek azért mindenekelőtt, hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden embe-rekért, Királyokért és minden méltó-ságban levőkért, hogy csendes és nyugo-dalmas életet éljünk, teljes istenféle-lemmel és tisztességgel.” (1Tim 2: 1-2) Mert a Biblia még mindig aktuális!

MELEG ADINA, tanítónő, Nagyváradi

A hűség kincsei (Jer 33:6)

A fenti mottóval tartottak konferenciát házaspároknak – korhatár nélkül – a zilahi imaházban május 12-én.

Úgy tudom, hogy nem sok ilyen konferencia szerveződött mind-ezidáig. Sajnos a köztudatban az a rögzült, hogy aki megtalálta élete párját, az révbe ért, élete egyik nagy kérdése megoldódott. Ám a hajók nem arra vannak predesztinálva, hogy a kikötőbe dekkoljanak, oda csak időnként térnek be...

Egy épkezláb hajó járja a tengert! Hozza, viszi a terheket, süti a nap, simogatják a hullámok, de marja az oldalát a sós víz is, és néha alaposan megtépazzák a viharok. A „házasság hajói”-nevű nyilvántartás kimutatása szerint minden második jármű hajótörést szenved. Ez egy félelmetesen nagy szám!

Több mint 85 házaspár találta érdemesnek életük hajóját a zilahi baptista imaház felé kormányozni május 12-én, ahol valamennyien szerencsésen kikötöttek. Jó volt látni a hajdani ifjúsági konferenciák résztvevőit – immár párban –, még mindig párban. De jó ezt így leírni! A hűség kincseinek boldog birtokosai ők, látszott az arcukon.

A jó házasság szerzője, működtetője, biztosítója Isten. Epp ezért ő felé szállt a hálaadás, a dicsőítés. A kezdő áhítaton Budai Lajos lelkipásztor és Elekes Sámuel gyülekezeti vén kalauzolt a Zsoltárok könyvének egy-egy igeverse segítségével.

Azt követően Giorgiov Adrian lp. előadását hallgattuk meg. Egy nagyon

összeszedett, fegyelmezett, alapos előadás volt, amelyből néhány mondatot így rögzítettem: „A földi életben csak az számít igazán értéknek, akit szeretünk és akik szeretnek”; „A családuk a legnagyobb felelősségünk, teljesítményünk, örökségünk, amit hagyatékozunk”; „A családi élet ki tudja hozni belőlünk a legjobbat”.

Jelen volt előadóként Magyarországról a kedves Iván Imre és felesége. Rám leginkább az volt hatással, AHOGYAN mondta a mondandóját. Érezni lehetett, hogy egy sok tapasztalattal rendelkező, érett, magukat egyensúlyozni jól megtanult házaspár áll előttünk, hiteles hívő emberek.

A szervezők beiktattak egy fórum-beszélést is, hogy ne csak „én-beszéléktimehallgattok”-ízű legyen a konferencia. Olyan kérdésekre kellett választ adnunk, mint: Sorold fel, milyen értékeket találtál a feleségedben/férjedben? A válaszok megfogalmazásának és hallgatásának hatását leírni nem könnyű. Ahhoz hasonlítanám, mint amikor valaki szekrények mélyén féltve őrizgetett arany és ezüst kincseit teregeti szét előttünk. S ezek nemcsak értékek, hanem nélkülözhetetlen használati tárgyak, amelyek hiánya ugyancsak megnehezítené az életet.

Mindannyiunkra katartikus hatással volt az a felismerés, hogy az általunk megnevezett jó tulajdonságok

feleségünkben/férjünkben pontosan a hiányosságainkat egészítik ki. Szóval szép kis kirakodó kerekedett a kérdés nyomán. Micsoda személyre szabott gondoskodása Istennek irányunkban! Övé a dicséret és a hódolat mindeztért.

Aztán előkerült a gyermek vállalás kérdése is. Megérzésem szerint az azt követő csend és figyelem a házaspárok szívében zajló harcot, mégpedig igen sok esetben hitharcot sejteti, amelynek kimenetele még nem dőlt el. Egészséges, bibliailag jól megalapozott tanács hangzott el Iván Imre testvértől. (Meggkockáztatnám azt, hogy erről sokan szeretnének beszélni személyesen és nem ilyen nagy fórum előtt.)

Finom ebéddel szolgáltak a vendéglátóink – még vacsorával is. Mindezt dicséret és köszönet illeti az ebben fáradozókat.

Reméljük, lesz folytatása is ennek a konferenciának. (Sajnálom, hogy a szilágyságiak részvétele gyér volt; kár; valami jóról maradtak le!)

A szervezők figyelmébe ajánlanám, hogy a házasságok hajója nemcsak fényesre suvickolt kincsesládát hordoz a fedélzetén. Vannak nekünk sebeink, ki nem mondott sérüléseink, amelyek sok esetben a „vízvonál alatt” vannak, és amelyek gyógyításra várnak. Legyen nemcsak „kirakodó”, hanem „tatarozó” jellegű is a következő találkozó!

IFJ. DOMOKOS ERNŐ, Goroszló

Centenárium ünnepség Szatmárnémetiben *(Folytatás a címloldalról)*

A szombat reggel a családias együttlét, visszaemlékezés jegyében zajlott. Szűcs Sándor lp. a Zsolt 118: 24-29 alapján köszöntötte az ünneplő gyülekezetet, (kb. 500 résztvevő) helyieket, vendégeket, elszármazott szatmáriakat. A felemelő közös éneklés után Kovács Barna gyülekezeti vén (aki a két nap programvezetője is volt) buzdított imára Ézs 44: 1- 6 alapján. A gyülekezet missziójáról láthattunk bemutatót, majd spontán hozzászólások, visszaemlékezések következtek, a rend kedvéért témakörökre bontva: imaház körüli élmények, krízishelyzetek, be- és kivándorlások, lelkimunkások, megtéréssel, bemerítéssel kapcsolatos, valamint zenei élmények. Megtűdtük azt is, hogy a gyülekezet legidősebb tagja, aki most 92 éves, 1934-ben merítkezett be, azóta a szatmári gyülekezethez tartozik. A délelőtti folyamán főleg az 1940-től '60-ig terjedő időszak élményei elevenedtek fel. Ebédszünet előtt Cserés Attila (szatmári származású) nyíregyházi lelkipásztor szólt az igéből az 1Móz 28:10-22 alapján. Kiemelte többek között, hogy kövessük az Urat feltétel nélkül, ne alkudozzunk vele, mint Jákób.

Délután folytatódott a visszaemlékezések sora, ekkor legtöbbször az 1976-os ébredésre tértek vissza, mikor az Úr különösen meglátogatta a gyülekezetet, 23-an merítkeztek be

abban az évben. Ezek az élmények nemcsak a visszaemlékezést szolgálták, hanem közös kiindulási pontot is jelentettek jelenlegi és egykori szatmáriak között. Utóbbiak közül legtöbbször ugyanis már a 80-as évek végén, 90-es évek elején kivándoroltak, így a közelmúltból nincsenek szatmári emlékeik.

Szó esett még a gyülekezet zenei életéről, jó volt hallani a nagy énekkar szolgálatát, amely valamikori és jelenlegi énekkari tagokból állt össze.

A napot Papp Dániel, berettyóújfalui (Mo.) lelkipásztor (felesége szatmári) igei gondolatai zárták, az ApCsel 8:1-3, 12-14, 25 alapján. Buzdított, hogy az első gyülekezethez hasonlóan vállaljuk a szenvedést is az Úrért, éjjen bennünk missziós vágy, akár itt, akár más helyen élünk.

A vasárnap reggeli imaáhitaton Szabó Szilárd szatmári származású, csíkszeredai lelkipásztor, és Nagy Kasza Lőrinc gyülekezetvezető, gyülekezeti vén, buzdított imára a 127. zsoltár, illetve a 28. zsoltár 6-9 versei alapján. A gyülekezet történetét bemutató filmet Dr. Kovács József, szövetségünk főtitkára készítette. Ugyancsak ő írta meg a jubileumra kiadott emlékkönyvet, sokféle forrásból dokumentálódva, alapos munkát végezve.

Köszöntötte a gyülekezetet Remus Oanța, az egyik helyi román gyüleke-

zet lelkipásztora a Jer 29:11 alapján. Megjegyzendő, hogy gyülekezetünket a román testvérek anyagyülekezetnek tekintik. A román gyülekezet 1973-ban alakult, gyülekezetünk egykori román ajkú tagjaiból. Az ákosi testvérek nevében Fogarasi Dezső, gyülekezeti vén köszöntötte a testvérséget. A délelőtti folyamán a gyermekcsoportok is szolgáltak. A süketnéma csoport szolgálata arról tanúskodott, hogy Isten szavát azok is megérthetik, akik fizikailag nem hallanak.

Igét hirdetett Dr. Simon József, szövetségünk elnöke, nagyvárad lelkipásztor az ApCsel 3:1-16 alapján, kiemelve három fő gondolatot: az ember tehetetlen, Isten hatalmas, az egyház, a gyülekezet pedig Isten hatalmának eszköze.

A délutáni istentisztelet keretében folytatódott a megemlékezések, köszöntések sora. Csata Gerzson a testvérgyülekezet részéről köszöntötte az egybegyűlteket. Miután szombaton özv. Bartha Istvánné emlékezett vissza férje szolgálati idejére, vasárnap délután özv. Vékás Zoltánné szólt az 1990-2010-es időszak áldásairól.

A fiatalok is szolgáltak, illetve Nagy Kasza Zoltán és Dobai Réka emlékeztek a 80-as, illetve a 90-es évek, valamint a jelen ifjúsági életére.

Igét hirdetett Budai Lajos (szatmári születésű) zilahi lelkipásztor a Zsid 12: 1-6 alapján, bátorítva az Úr melletti kitartásra, az akadályok és a bűnök felretételére. A két nap folyamán a fúvós és pengetős zenekar, valamint az énekkar szolgálatai is készítették Isten dicsőítésére.

Úgy gondolom, nemcsak bennem, hanem a résztvevők többségében megfogalmazódott az elődök példáját látva: szeretnénk hűségesek lenni az Úrhoz, hogy gyülekezetünknek ne csak múltja és jelene, hanem jövője is legyen.

VÉKÁS BENJÁMIN

Panit – Az ígét Péter István lelkipásztor tv. hirdette az ApCsel 2:37-41 alapján. A szilágyballai énekkar is részt vett az ünnepélyen, szolgálatukkal még fenségesebbé tették ezt a napot. A július 29-én bemerítkezett két testvérnő, Dénes Rózsa (a fotón balról) és Szilágyi Lidia nem hívó háttérből származik. Értékelik a paniti testvérek szeretetét, elfogadását, de ennél is több, hogy az Úr Jézus fogadta el őket és megbocsátást nyertek. Jó volt együtt lenni és a közösséget gyakorolni; elmondhatjuk, hogy szép élet a hívó élet. *(Budai Lajos)*

Beszterce – Örömteli együttlétünk volt augusztus 5-én, amikor az őember elmúlásának és az új bemutatkozásának lehettek tanúi mindazok, akik rokonként, barátként úgy döntöttek, hogy ezen a napon együtt ünnepelnek a fehér ruhásokkal és a gyülekezettel.

A zsúfolásig megtelt imateremben egy rövid áhítattal indult az ünnepély, ezt követően Novák Zsolt gyergyószentmiklósi lelkipásztor által szólítgatott valamennyiünket az Úr; az igehirdetés alapját a Fil 3,14-15 képezte.

Utána a fehér ruhások szolgálata következtek. Jó volt látni eltökéltségüket, örömeiket. Miközben együtt örültünk velük, felébredt bennünk is a vágy egy teljesebb odaszánás iránt. Az ünnepi hangulatot csak fokozta a cegőtelki fűvősszenekar és a helyi ifjúság szolgálata. A fotón balról jobbra: Novák Zsolt, Csete Mihály, Gedő Ruben, Kelemen Sándor lp. *(K.S.)*

Szilágykerked – Örömnöpre gyűltünk össze június 17-én Szilágykereden. Az Úr kegyelméből újra megmozdult a víz imaházunkban, amikor négy fiatal lány tett vallást hitéről. A kezdő áhitaton Gál Zs. Bálint és Csáki Balázs diakónus testvérek tartottak buzditást a Zsolt 121 és a Zsolt 92:13-16 alapján. Az istentiszteleten Nagy István szilágy-nagyfalui lelkipásztor szolgált, akit elkísért 24 fiatal. Az ApCsel 2:38-41 alapján figyelmeztetett bennünket Péter apostol szavaival a megtérés fontosságára és a keresztség

szükségességére. A bemerítést gyülekezetünk lelkipásztora, Bándi Sándor végezte. Délután az erkei és a nagyfalui fiatalok közös szolgálata hangzott el. Ezt követte Nagy István lp. igehirdetése az 1Kor 10:1-10 alapján. Az új tagok életére kívánjuk Isten áldását, növekedést a hitben és kitartást az Úr Jézus Krisztus követésében. A képen láthatók balról jobbra: Gál Zs. Bálint, Bándi Sándor, Gál Evódia, Gál Edina, Gál Adina, Gál Annamária, Nagy István és Csáki Balázs. *(Gál Adina)*

Berettyószéplak – Isten kegyelméből július 22-én bemerítési ünnepélyünk volt Berettyószéplakon. Heten tettek vallást hitükről a bemerítés vizében: Gorcsán Magdus, Bogdán Denisza, Balogh Timea, Király Ruth, Király Erzsike, Király Beáta és Orbán Dániel. A fehér ruhások énekekkel és bizonyágtételekkel szolgáltak. Magdus testvérnő a legidősebb, akit már húsz évvel ezelőtt megszólított az Úr. Sírva mondta el, félt megvallani az Úr Jézust a bemerítés vizében, ugyanakkor nagy öröm volt a szívében, hogy végre eljőhetett ez a pillanat az életében. Az igét szövetségünk elnöke, dr. Simon József lp. hirdette a Mt 3,13-17 alapján. Az ünnepélyen szolgált az ippi gyülekezet énekkara is. Közös ebéd után tovább folytatódtak a szolgálatok: énekkar, a helyi gyülekezet fúvós-kara, szavalatok, bizonyágtételek és az igehirdetés szolgálata hangzott el Simon testvér részéről. Az Úr áldását kívánjuk az új tagok életére. *(F.Cs.)*

Zilah – Újra bemerítési ünnepély volt Zilahon július 8-án, amikor két személy tett bizonyágot az Úr Jézusba vetett hitéről. Nagy Csilla testvérnőnk munkahelyén kapott egy Bibliát valakitől, majd azt olvasva hitre jutott és így kereste meg gyülekezetünket. Püsök Sámuel testvérünket hívó feleségének súlyos betegsége fordította az Úrhoz, és így jutott őszinte töredelemre bűnei felett. Az igét Nagy István nagyfalui lp. hirdette az ApCsel 8:26-39 igeszakasz alapján. Áldott ünnepélyünk volt Isten jelenlétében. *(Budai Lajos)*

Szilágyperecsen – Július 8-án tizenhárom fiatal merített be Megváltójuk példája szerint Szilágyperecsenben, vallást téve ezzel hitükről és engedelmeségükről. A képen balról jobbra látható: Király László, dombóvári vendég lelkipásztor, Tóth Anita, Dénes Evódia, Balla Abigél, Boncidai Evódia, Józsa Emese, Józsa Natália, Balla Bettina, Darabont Rolland, Bálint János, Józsa Tamás, Debre Benjámin, Balla István Péter, Bálint Dávid és Borzási István, helyi lelkipásztor.

Ketten (Anita és Evódia) a varsolci gyülekezet tagjai lettek, a többiek mind a szilágyperecseni gyülekezethez csatlakoztak. Megtérésük történetét örömmel hallgatta a gyülekezet. Az ünnepi igét Király László, dombóvári (Magyarország) lelkipásztor hirdette a 2Kir 5:1-19 alapján, a vízbe merülő és megtisztuló Naámánról. Délután pedig Józsué 1:1-9 alapján szólt az üzenet arról, hogy Isten igéjét szeressük és éljük meg. Az Úr tartsa meg az új tagokat az Ő kegyelmében! *(B.I.)*

„Ha vendégséget rendezel, szegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat hívjál meg, és boldog leszel”

Július 16–20. között a brassói magyar baptista imaház adott otthont a *Mobilitás a Brassó megyei mozgáskorlátozottak részére* c. akciónak. Ennek keretében az amerikai *Joni és Barátai Alapítvány* a romániai *Reménység Kikötője Alapítvánnyal* és a brassói evangéliumi gyülekezetekkel közösen személyre szabott tolószékeket, mankókat és járó-segédesszközöket osztott szét díjmentesen. Az esemény kapcsán **David Hookert** és **Kis Ottó-Károlyt**, az akció amerikai, illetve helyi szervezőjét kérdeztük.

● **Kedves David, kik tartoznak a „Joni és Barátai”-hoz?**

– **David Hooker:** A *Joni és Barátai Alapítványt* Joni Eareckson Tada alapította 1979-ben. Ezt megelőzően, 1967-ben Joni úszóbaesetet szenvedett, aminek következtében eltörte a nyakát. Amikor a barátai meglátogatták, megkérte őket, hogy vessenek véget az életének, mert ő nem tudta többé használni a lábát és a kezét. Ehelyett ők imádkoztak érte, bátorították őt, és Bibliát ajándékoztak neki, amit aztán közösen olvastak.

Egyik nap ezt olvasták: „*mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által*” (1Thessz 5,18). És Joni elkezdett hálát adni Istennek a körülményeiért, a lebénulásáért és a barátaíért. Ez szemléletváltást eredményezett benne, és újra értelmét találta életének.

Joni tehetséges festő, sportoló és szónok volt; az 1970-es években Billy Graham megkérte Jonit, hogy csatlakozzon hozzá az evangelizációs turnékon. És Joni elmondta az embereknek, hogyan talált reménységre Istennél; hálát adva Istennek, és felismerve, hogy a fogyatéka nem korlát, hanem áldás Isten részéről, hogy másoknak is reménységet nyújthasson.

Aztán írt egy könyvet, amiről film is készült (mindkettő címe: *Joni*). Ezeket több nyelvre lefordították, így sokan tudomást szerezhettek Joni történetéről. Nemsokára több százan írtak Joninak, és segítségét kérték, hogy ők is reménységet találjanak a saját nehéz körülményeikben. Joni összegyűjtötte néhány barátját, hogy segítsenek neki a levelekre válaszolni. Ezek lettek Joni első barátai.

1979-ben létrehozták az alapítványt, aminek célja, hogy

Kis Ottó-Károly lp. (balról), David Hooker lp., George Scripcaru polgármester, Emil Martin városi tanácsos, és Daniel Mereuță, a Reménység Kikötője Alapítvány képviselője.

segítsen az embereknek megtalálni Jézus Krisztust, és segítsen a gyülekezeteknek megtalálniuk a mozgássérülteket, hogy behívhassák őket a gyülekezetbe, hogy ők maguk is megtérhessenek és tanítvánnyá válhassanak.

● **Miért fontos a fogyatékkal élők felé szolgálni?**

– **D.H.:** Három okot említenék:

1) *Bibliai.* Ha figyelmesen olvasod az evangéliumokat észreveszed, hogy Jézus Krisztus idejének jelentős részét a fogyatékkal élők között töltötte. Sokat foglalkozott a nyomorékokkal, és olyanokkal, akiknek különböző érzelmi és szellemi fogyatéka volt. Nekünk követnünk kell Jézust ebben is, és szolgálnunk kell a fogyatékkal élők felé. Fontos, hogy gyülekezetünk részévé váljanak, hiszen Isten képére és hasonlatosságára teremtettek – ugyanúgy, mint egészséges társaik –

beljük is nagyszerű értékek vannak helyezve.

2) *Különleges szükséglet elégít ki.* Valószínű, hogy a fogyatékkal élők azt az embercsoportot alkotják a világon, akiknek a legkevesebb szükségét elégítik ki, ugyanakkor a legnagyobb szükségekkel rendelkeznek. Amikor megkérdezem az ilyen embereket a szükségükről, legtöbbször azt válaszolják, hogy „tartozni szeretnék valahová. Szeretnék egy helyet, ahol elfogadnak és megértenek engem, ahol úgy érzem, hogy része vagyok a közösségnek – hogy ne legyek annyira elzárva és magamra maradv.” Szükségük van fizikai és érzelmi segítségre. És szükségük van Jézus Krisztusra. Bizonyos értelemben mindannyian fogyatékkal élünk, ugyanabban a betegségben szenvedünk; ez a bűn fogyatéka. Csak Jézus Krisztusban küzdhetjük le ezt a fogyatéket.

3) *Stratégiai.* A Lk14-ben az Úr Jézus elmondja, amikor vendégséget rendezel, a szegényeket hívjad, a nyomorékokat, a vakokat és a sántákat – más szavakkal: a fogyatékkal élőket – mert a mozgássérültek a „szegények leg-szegényebbjai”... A fejezet első felében azt mondja Jézus, hogy ha ezt tesszük, akkor boldogok, más szóval *áldottak* leszünk: „*ha vendégséget rendezel, szegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat hívjál meg, és áldott leszel*”. Jézus elmond egy példázatot is, amelyben a mennyei Atya így szól: „*menjete el a szegényekhez, a nyomorékokhoz, a sántákhoz, a vakokhoz, és hozzátok be őket, hogy megteljék a házam*”. Ez a kifejezés, „*megteljék a házam*” azt jelenti, hogy *teljes és egész* legyen. Ha azt akarjuk, hogy az imaházakban megteljenek az üres helyek, akkor a mozgássérültek felé is kell szolgálnunk.

● **Többször jártál már itt: mik a sajátosságai a romániai fogyatékkal élők közötti munkának?**

– **D.H.:** Amikor mozgássérültekről van szó, a gyülekezeteknek kicsiben kell gondolkozniuk, mert hajlamosak vagyunk „nagy akció – sok pénz – sok ember” mintában gondolkodni. De Jézus Krisztus, egy eset kivételével, egyszerre csak egy fogyatékkal élő emberrel foglalkozott. Kezdjük el

azzal, hogy kik a mozgássérültek a közösségben, vagy kinek a családjában van ilyen személy? Ha nincs ilyen, akkor biztosan tudunk valakiről az ismerősök között. Az ilyen emberekkel egyenként foglalkozzunk! Aztán nincs ennek bejárt útja. Az Úr Jézus sem tette kétszer ugyanazt ebben a szolgálatban; kreatív volt. A fogyatékkal élők legnagyobb szüksége az önzetlen szeretet, az elfogadás és a valahova tartozás; érezzék, hogy Isten családjához tartoznak. Ha pedig nem tartoznak Isten családjához, akkor érezzék, hogy fontosak Isten családjá számára, hogy vonzódjanak Jézus Krisztushoz.

● **Kedves Ottó, miből állt az idei akció?**

– **Kis Ottó-Károly:** Reggel 9 órától du. 5 óráig 35-40 mozgássérült jött el naponta az imaházba, aki megkaphatta a neki megfelelő toloszékét vagy járóeszközt. A hét folyamán kb. 170 személyen segíthettünk. De ezt megelőzte egy előkészítési időszak, amikor igyekeztünk számba venni és értesíteni a megyében élő mozgássérülteket; ebben segítettek a gyülekezetek, különböző alapítványok és a polgármesteri hivatal is. Az akció szellemi oldala volt a legnehezebb – sokat kellett imádkozni és lelkigondozni, de az adminisztratív

dolgokra is oda kellett figyelniük. Hála Istennek, a tavalyi akcióhoz képest az idei sokkal könnyebben ment, és úgy gondolom, hogy sikeres volt. Örülök, hogy az idén a brassói imaházban szervezhettük, és hogy az itteni testvériség bekapcsolódott az előkészületekbe, szervezésbe.

● **A brassói körzetben, a hétfalusi csángók között vagy úttörő lelkipásztor. hogyan kerültél kapcsolatba a mozgássérültekkel?**

– **K.O-K.:** 2005-ben Borzási Gyula, a brassói gyülekezet akkori lelkipásztora megkért, hogy szervezzek meg egy csoportot Hétfaluból, akikkel a Barnabás-házban táborozzunk. Az ott töltött hét után éreztem, hogy Isten elvárja tőlem, hogy folytassam közöttük a szolgálatot. Miután hazajöttem, összegyűjtöttem őket, és közös programokat szerveztük. Majd elvittem őket az imaházba is; legtöbbjük addig nem tudott elmenni istentiszteletre, mert nem volt embere, aki elvigye. Ebből a kezdetből született egy kis csapat, aminek a Reménység-csoport nevet adtuk. Azért imádkozunk, hogy minél több mozgássérültet elérhessünk. A jelszavunk: Szeress és szolgálj! Van amikor így köszönünk egymásnak...

A Reménység-csoportból most már Reménység-háló lett. Több gyülekezet bekapcsolódott ebbe a munkába; Brassóban és környékén létrejött egy összefogás, aminek a neve Reménység a Brassóban és környékén élő mozgássérülteknek – Protokoll. Román testvéreinkkel együttműködünk az év elejétől, és ennek gyümölcse ez a kerekesszékiosztás. De a magyar testvérekkel sikerült megszervezni a Hargitán a Reménység-konferenciát. A tavaly volt a második; ha Isten megsegít, akkor az idén megszervezzük a harmadikat.

● **A riporter zárógondolata:**

Úgy gondolom, hogy nem csak a Reménység-csoportnak kellene ez jelszava legyen, hanem mindannyiunknak. Kíváncsi vagyok, hogy szeretettel teljes szolgálat vezessen ezután is a misszióban!

Kérdezett: BORZÁSI DÁVID

A mozgássérülteknek személyre szabták a toloszékét.

Lupény – Két ifjú, Borzási Jónathán és Pap Lénárd bemerítésének voltunk tanúi a lupényi gyülekezetben, július 15-én. A városból sokan eljöttek. Telt imaház előtt szólt az ige. Az imaáhitaton Tóth Róbert (végzett teológus, a körzet jövőbeli pásztora) és Borzási Sándor buzdítottak imára, kitartásra a Zsid 11,1-4 és 1Tim 3,9 alapján. „Jézusra nézzetek, kitartással fussatok a küzdőtérén! – Milyen hálával is fizethetünk Istennek ti érettetek?!”. Majd a megtérés evangéliumát Borzási Pál, a gyülekezet ügykezelő pásztora hirdette az ApCsel 2,36-42 szerint. (Létfontosságú párosítások: bűnismeret és istenismeret; megtérés és bemerítkezés; bűnbocsánat és a Szentlélek ajándéka). Szívet megindító volt végül, amikor a vízben a lelkipásztor a Szentlélek által felszólította a jelenlevőket Krisztus követésére. A bemerítési aktust követően Tóth Róbert személyes biznyságtétellel szolgált. A kézrátétel után a gyülekezet részéről egy-egy Bibliát ajándékoztunk az új tagoknak. Áldott legyen Isten az Ő kegyelmének evangéliumáért!

Délután aratási ünnepélyt tartottunk, hisz a bemerítés olyan, mint egy aratás! Vetés nélkül nincs aratás. Boldog az a gyülekezet, ahol felelősséggel, az Úrra nézve, hittel és kitartással végzik a szent magvetést, mert Isten megdicsőíti

magát e munkában, és a maga idejében áldást ad reá. Lesz aratás! Az igei üzenet Isten ígéretéről szólt az 1Móz 8,15-22 alapján, Borzási Pál és Tóth Róbert által. Az énekkar szolgálatai között sok építő biznyságtétel hangzott el. Mind a délelőtti, mind a délutáni szolgálatok meghallgathatók a vajdahunyadi körzet honlapján:

<http://baptista.ro/vajdahunyahad/igeh.html>

(Borzási Sándor)

Pelbárhida – Az Úr kegyelméből evangélizációs hétvége volt július 26-29. között a pelbárhídi gyülekezetben. Minden este szólt az ige az érdeklődő hallgatók előtt. Csütörtökön Fazakas György, pénteken Dan László, szombaton Filep Szilárd testvérek szolták az ígét, az alkalmakon a helybeliek énekeltek valamint besegítettek a paptamási gyülekezetből is a fiatalok.

Pelbárhidán Balogh Sándor és Juhász Sándor testvérek, a bihari gyülekezet szolgálattevői kezdték a romák között az ige hirdetést, jelenleg egy testvér házában tartják a rendszeres összejöveteleket. A falu Paptamási községhez tartozik közigazgatásilag és körzetileg is.

Vasárnap délután a népes hallgatóság előtt több biznyságtétel hangzott el, valamint szolgált a Paptamási énekkar is. A záró istentiszteleten Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szolta az evangéliumot (Mt 4:17 alapján) és végezte a bemerítést. Horváth Rozália testvérnőnk tett biznyságot

Megváltójába vetett hitéről, először élő szóban, majd a víz hullámban is. Azért imádkozunk, hogy az Úr áldja meg a magvetést és tegye gyümölcsözővé a munkát ezen a helyen is. (A. I. Zs.)

Nagybánya – Különös ünneppel ajándékozta meg gyülekezetünket az Úr július 15-én. Együtt örvendeztünk azzal a két fehér ruhással, akik sokáig éheztek, szomjúhozták az Urat, és hosszú (több mint 50 évi) bolyongás után engedelmessé váltak az Úr Jézus parancsának. Az ünnepi alkalmon Budai Lajos és Szűcs Sándor vendég lelkipásztor testvérek szolgáltak az ApCsel 8:26-39. alapján. Az alámerítést Budai Lajos tv. végezte. A kézrátételes ima után, Szűcs Sándor tv. az 1Kor 10:15-17 alapján hívta az Úr Jézus által meghagyott jegyekhez az ünneplő gyülekezetet – a frissen alámerítettekkel együtt. Az Úr áldását és oltalmát kívánjuk az új tagokra. A képen, balról jobbra: Szűcs Sándor, Hétfáry Ildikó, Szőke Jutka, Budai Lajos. (Mátis Csaba)

Margitta – Bemerítési ünnepet tartottunk június 24-én a margittai gyülekezetben. Tíz fehér ruhás engedelmeskedett Jézus Krisztus parancsának, és tett bizonyosságot a víz hullámaiban az életükben történt változásról. Külön örömet jelentett, hogy két családból is hárman kötöttek szövetséget az Úrral. Ez által kilencen a margittai gyülekezet tagjai lettek, egy fehér ruhás pedig az apátkeresztúri közösség tagja. Az ünnepi istentiszteleten Kovács József lelkipásztor, a gyülekezet korábbi lelkipásztora hirdette

az igét a szecsen komornyikról szóló igeszakasz alapján. A bemerítést Horváth Ferenc lelkipásztor végezte. Az örömteli ünnepet az énekkar, és a fehér ruhások szolgálatai gazdagították. A képen (első sor, balról jobbra): Kovács József lelkipásztor, Balla Júlia Aksza, Kiss Andrea, Ladislau Kati, Ladislau Katalin, Ladislau Gyula, Horváth Ferenc lelkipásztor, (második sor, balról jobbra) Gergely Tamás, Miklós Dániel, Dombi Kristóf, Dombi István, Dombi Mátyás. **(H.F.)**

Mezőterem – Július 24-én Mezőteremen bemerítési ünnepélyt tartottunk az imaház udvarán, amikor hat fehér ruhás tett bizonyosságot hitéről. Az evangélizációs hétnek meglett a gyümölcse, emberek tértek meg, a szatmárnémeti missziómunkások elkezdték a törekvők óráját, amit Fogarasi Dezső ákosi gyülekezeti vén folytatott. Imádkozás és hívogatás előzte meg az ünnepélyt, és örültünk amikor láttuk, hogy sokan eljöttek a faluból Igét hallgatni. A szatmárnémeti énekkar és zenekar szolgált, a fehér ruhások közül hárman elmondták megtérésük történetét is. Vendég igehirdetőnk Bödő Zoltán lelkipásztor

testvér volt a közeli szaniszlói körzetből, Péter apostol pünkösdi prédikációjából a megtérés fontosságát emelte ki. A bemerítést a helyi lelkipásztor végezte.

Kívánjuk, hogy Isten növelje hitben az új tagokat, tartsa meg az Ő kegyelmében és szaporítsa a mezőteremi gyülekezetet is. A képen a következők láthatók, az első sorban balról: Nagy Kasza Zoltán missziómunkás, Kerezsi Ildikó, Varga Mária és Rémusz(férj-feleség), Kócé Márton és Erzsébet (férj-feleség), Magyar Juliánna és Bödő Zoltán. A második sorban balról Bertics Tibor missziómunkás, Szűcs Sándor és Seletye János missziómunkás. **(Sz.S.)**

Testvéri látogatás

„Hithőseink” – ez volt a jelszava az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség 105. évi közgyűlésének, melyet június 29. és július 1. között tartottak a kanadai Ráma táborban. A nőszövetség meghívott vendégeként vettem részt a közgyűlésen.

Kulcsár Sándorné, Torma Jánosné és Vékás Erzsébet

Sok régi és új ismerőssel találkoztam a mintegy 250 résztvevő között. Pénteken a nőszövetség ünnepi estje egyben a közgyűlés nyitó alkalmá is volt, az ottani hagyományokhoz híven.

Dr. Herjeczki Géza elnök testvér a 105. zsolnárból idézve nyitotta meg a közgyűlést, majd a nőszövetség elnöke Torma Jánosné köszöntötte a jelenlevőket, igei gondolatokat is osztva meg a jelszó fényében.

Beszámolók, bizonyágtételek, énekek következtek a különböző gyülekezetekből érkezett nőtestvérek részéről. Az igei üzenet az 1Sám 1., és a Zsid 11,32 alapján hangzott Annáról, aki egy hithős édesanyja, alulírott tolmácsolásában.

Szombaton délután folytatódott a nőszövetség gyűlése, egy megható momentum is része volt a délutánnak, amikor azokra emlékeztek, akik az elmúlt évben költöztek az örök hazába.

Megválasztották a nőszövetség tisztségviselőit is a következő három évre: Torma Irénke elnök, Lukács Erzsébet, Herjeczki Éva és Mikó Ildikó a vezetőség tagjai.

A bibliatanulmányon Anna háláénekeire figyelve mélyült a vágy bennünk, hogy felsorakozzunk a névtelen hithősök sorába és lenne kíváncsi, vonzó „életünk éneke” e sokszor kellemetlenül zajos világban.

Kiváltságnak, megtiszteltetésnek tartom az Úr és a testvérek részéről, hogy ott lehettem a 105. évi köz-

gyűlésükön. Testvéri légkörben, egy-egyben és békességesen zajlott minden, a szombat délelőtti beszámolók, a választás, a tervezés. Az Észak-Amerikai Baptista Szövetség újonnan megválasztott tisztségviselői:

Dr. Herjeczki Géza elnök, Szabó István alelnök, Püsök Dániel titkár és Balla Zsigmond pénztáros.

Vasárnap délelőtt került sor a tisztségviselők ünnepélyes beiktatására, amit Kulcsár Sándor nyugalmazott lelkipásztor végzett, ugyancsak délelőtt együtt úrvacsorázott az ünneplő gyülekezet.

A következő héten mintegy 90 gyermek táborozott ugyanitt. Jó néhány édesanya elkíserte őket, illetve

Balla Zsigmond, Herjeczki Géza, Szabó István és Püsök Dániel

elhozták gyermekeiket. Alkalom volt velük is elbeszélgetni és együtt imádkozni.

A torontói Balla Sándor testvér és felesége jóvoltából eljuthattam a Niagara-vízeséshez is, ahol a döbbenetes látvány néhány igeverset jut-

tatott eszembe: „a szava pedig olyan, mint a sok vizek zúgása” (Jel 1,15/b), a fel-feltűnő szívárvány pedig emlékeztetett újból Isten ígéretére.

A Torontótól nem messze fekvő Kitchener közelében a Katona családnál, akik Székelyföldről származnak, egy házi imaórán vehettem részt.

Öröm volt számomra, hogy a detroiti és a chicagói testvérekkel is találkozhattam és egy-egy hétköznapi istentiszteleten részt vehettem. Detroitban mély és vegyes érzelmeket kavart bennem a Delray negyedben tett látogatás, ahová a múlt század elején sok honfitársunk kivándorolt. Hét magyar templom épült akkor a negyedben, köztük baptista imaház. A mostani imaház már más helyen van, az a negyed tönkrement, a templomok egyrésze is. Herjeczki testvér figyelmes és pontos szervezése folytán Detroitban néhány családhoz is eljutottam; jó volt kicsit közelebből is belátni testvéreink életébe, küzdelmeikbe, együtt az Úr elé hozni imakéréseinket.

Chicagóban a lelkipásztor családnál tölthettem hasznos és kellemes időt: Lukács illetve Torma testvéreknél. A Lőrincz házaspárral is öröm volt találkozni, együtt énekelni, imádkozni.

Nagy élmény volt a wheatoni Billy Graham Központban, illetve a chicagói Moody Intézetben tett látogatás (ahová Lukács testvérek vittek el). Végigtekintve a híres misszionárius házaspár életén és munkáján, megragadott, hogy ezrek és milliók

Lukács Jánosnéval a Billy Graham-központban

A Logos Tanítványképző Közösség évvárója

Július 8-án 18,00 órától volt megtartva a brassói imaházban
a Logos Tanítványképző Közösség évváró alkalmá.

Mi ez a LogosTK? – Két-három Éve született meg a Kovászna és Brassó megyei lelkipásztorokban és lelkimunkásokban az a vágy, hogy tartsanak képzés jellegű összejeveleteket a gyülekezetekben igei szolgálatot végzőknek, vagy szolgálni vágyóknak.

Célul tűztük ki a következőket:

1) Az Istennel való személyes kapcsolat elmélyítése és akaratának megismerése, 2) Könnyen emészthető előadásmódban olyan elméleti ismeretek tovább adása, amelyeket minél gyakorlatibb módon lehessen felhasználni a szolgálatban, 3) A közösség ápolása, egymás személyes, családi és gyülekezeti helyzetének megismerése, 4) A fő cél pedig az, hogy a résztvevők ismeretbeli és lelki növekedése által a gyülekezetek lelkisége javuljon, a térség missziómunkája hatékonyabb legyen – mindez Isten dicsőségére.

Az elmúlt évben sikeresen megtarthattunk öt ilyen alkalmat, várako-

zásunkon felüli részvétellel. A témák és az előadók a következők voltak: Apologetika: Jehova Tanúi – Győrfi E. Tóbiás; Adventizmus – Kiss Ottó Károly; Hermeneutika: az induktív bibliatanulmányozás – dr.Simon József; Missziológia: az ébredés – Az intimitás teológiája – bensőséges szeretetkapcsolat Isten és ember között – James Floyd Parker.

A jövőre nézve terveinkben van a fentieket tovább folytatni; szeretnénk nyitni az említett gyülekezetek nőtestvérei és házaspárjai felé is. Alkalmainkra jellemző lesz továbbra is a rugalmasság az időpont, helyszín, téma és az előadó megválasztásában. Szeretnénk ráhangolódni a képzésben résztvevők szükségére és igényeire.

A július 8-ai évvárón részt vettek a négy körzet – brassói, sepsiszentgyörgyi, kovásznai és baróti – lelkipásztorai, lelkimunkásai és sokan a tagok közül is. Deák Zsolt lp.

köszöntötte az egybegyűlteket, Dóczi Tibor lp. buzdított imádságra, Kis Ottó Károly lp. vezette a programot, a LogosTK-ról Győrfi E. Tóbiás lp. számolt be.

A négy körzetről egy-egy képviselő szólt a tapasztalatairól: Knott Ferenc Kovásznáról, Bertalan Péter nyugalmazott lp. Sepsiszentgyörgyről, Erdő Zoltán Ürmösről és Erdő Mózés Brassóból. Ezt követően János Csaba lp. hirdetett ígét a Jn 13,14-15 szerint. Az Úr Jézus példájával bemutatta a jelenkori keresztyén ember felelősségét, amely leginkább a szolgáló lelkületben és szolgáló életformában nyilvánul meg.

Kérjük testvéreink imatámogatását, hogy ez a kis kezdet Isten nagy tervébe beilleszkedve testvéreink, gyülekezeteink és misszióink lelki-ségének és lelkességének előremozdítója lehessen ebben a térségben.

GYÖRFI ELEK TÓBIÁS lp., Barót

hallhatták tőlük az evangéliumot. Ugyanakkor elgondolkodtam: az Úr bennünket is használni akar a saját helyünkön, ha odaszánjuk életünket, és hűséggel tesszük a ránk bízottakat.

A new yorki gyülekezetben két vasárnapot tölthettem. Június 17-én délelőtt különös örömnép volt, nyolcan, köztük hat fiatal vallották meg hitüket a bemaierítésben is. Délután, a számunkra szokatlanabb, apák napját tartották.

Egy este a női kör tagjaival voltunk együtt kedves közösségben.

Kulcsár testvérék vendégszeretetét élvezve, egy napi városnézésre is futotta erejükből-idejükből. Így megláthattam az ikertornyok helyén kialakított emlékparkot, ahol sokakkal együtt, döbönt csendben emlékeztünk. A márványpárkányba vésett neveket figyeltem, volt aki ujjaival simogatott végig egy-egy nevet, mások csöndesen emlékeztek az emlékmű szélére hajolva. Nem mindent értünk, de jó tudni azt, hogy Istenünk a történelemnek Istene, az ő szava az utolsó.

Sok szép emlékekkel térhettem haza, a legmaradandóbbak tűnnek a testvéri találkozók.

Befejezésül az elutazás előtti élményemet osztom meg. Június 13-án este indultam a budapesti reptérre. Az esti ígét olvasta fiam, Beni, az ApCsel 20:25-38-at. Így kezdődik a szakasz: „*És most íme én tudom, hogy nem látjátok többé az én orcámat*”. Percekig csöndben voltunk, majd azt mondtam: „Gyermekeim, nem a magam fejétől indulok, hívtak, az Úr vezetéséért imádkoztunk. Ha pedig

elszólítana, tudjátok, hová vagyunk menendők, de a ma esti cím: Nagyobb boldogság adni. Így imádkoztunk és indultam.

Az említett ige még forróbb imára késztetett mindhármónkat. Hosszú volt az egy hónap, mégis hamar eltelt és az Úr hazahozott – még egyszer, jóvoltából. Hála és dicsőség Neki mindenért!

ÖZV. VÉKÁS ZOLTÁNNÉ

A kanadai Ráma táborban.

Szilágysámszonban június 5-én kísértük utolsó földi útjára **Bántó Jenő** testvért, aki 67 évet kapott teremtető Urától (született: 1945. június 19-én). 46 évet élt házasságban. A hosszú szenvedésben az Úr kegyelme erősítette, tisztította, készítette a mennyi hazába. A gyászistentiszteleten a nagyszámú hallgatóság előtt Isten ígését Bálint Pál ny. lelkipásztor a 2Kor 4:10, és Péter István sarmasági lelkipásztor az 5Móz 8:2-5 alapján hirdette. A temetőkerben az élő

reménységről szóló örömmüzenetet Gergely Pál lelkipásztor a Fil 3:20-21 igeversék alapján hirdette. Az ének-zene kar gyönyörű énekekkel dicsőítette Megváltó Urunkat, aki elhozta a halhatatlanságot, és meg tud vigasztalni minden benne hívő gyászolót. **(P. I.)**

Július 14-én, 42 éves korában hívta haza az Úr **Bárdac Ildikó** testvérnőt (szül. Szilágyi), véget vetve ezáltal rövid, de súlyos szenvedésének. Testvérnőnk a bihari gyülekezetben merített be 25 éve, ott is lett megfenyítve az Úrtól való eltávolodása miatt. Rákbetegsége idején fordult ismét az Úrhoz, így elmondhatta, hogy javára vált a nagy nyomorúság. Ez év elején kérte újbóli felvételét a gyülekezet tagjai közé.

Temetése július 17-én volt Újfegyverneken. Számos barát, rokon, ismerős állt meg ravatala előtt a háznál, ahol magyar és román nyelven hangzott a vigasztaló üzenet. Elsőként Albert István Zsolt bihari lelkipásztor szólt a gyászolókhöz az 1Kor 15:1-10 verse alapján. Román nyelven Giorgiov Adrián lelkipásztor (Nagyvárad-Belvárosi gyülekezet) hirdette a vigasztalás ígét (2Sám 22:1-7). Énekekkel szolgált a bihari, szalárdi és nagyvárad-i testvérekből álló összevont énekkar, valamint a szalárdi fűvészenekar. Istenünk vigasztaló kegyelme vonja közel magához a megtört szívű férjet, gyermeket és testvért, valamint a gyászoló család többi tagját! **(Meleg Adina)**

Két gyülekezet tagjai tartottak gyászistentiszteletet és vigasztalták a gyászoló családot június 29-én Kalotaszentkirályon **Szöke Andrásné, Kisjancsi Annuska** koporsója mellett. Testvérnőnk a szatmárnémeti gyülekezet tagja volt, 72 évet kapott az Úrtól. Nehéz, de türelmesen viselt betegségben, elköltözésre készen várta a hazahívó szót, s az volt a kívánsága, hogy testét szülőfalujában helyezték nyugalomra a feltámadásig.

A lakásnál Szűcs Sándor szatmárnémeti lp. a Jn 14,1-3 alapján szólt a gyászistentiszteleten résztvevőknek arról, hogy Jézus Krisztus, aki előrement helyet készíteni, ma is meggyógyíthat olyan betegségekből, mint a nyugtalanság, félelem, hitetlenség, gonoszság, ha azokat elé hozzuk.

A temetőben Kovács József tv. olvasott ígét (Lk 12,16-21) és szólt a hallgatókhoz arról, hogy Isten szerint bolond az az ember, aki nem gondol lelkére, csak az anyagiakra. „A testnek vannak igényei, de nem szabad a halandó test miatt elhanyagolni a lelket.” A gyászistentisztelet áhítatoságát segítették a helyi gyülekezet énekesei a Szatmárnémetiből jött énekcsoporttal és kolozsvári énekesekkel együtt, Bálint Vilmos tv. vezetésével.

Az Úr vigasztalja a gyászolókat, és adja, hogy az elhangzott ige visszhangra találjon a szívekben, legyenek megterések, megújulások! **(Erdei Béla)**

Március 9-én kísértük utolsó földi útjára Érszöllősen **Kovács Karolina** testvérnőt, aki 98 évet kapott az Úrtól.

Már 18 éves korában átadta életét az Úrnak és bemerítkezett, 80 éven keresztül hűségesen szolgált az Urat. 1936-ban házasságot kötött Kovács Ferencel, akivel együtt kitartóan szolgáltak és gyakorolták a vendégszeretetet. Az Úr megjándékozta őket három gyermekkel: Ferenc, Antal és Erzsébet, majd kilenc unokával és 15

dédunokával. A közel egyévszázados élete során próbákkal és nehézségekkel kellett megküzdenie, de nem veszítette el sohasem élő reménységét az Úrban, még a 29 évig tartó özvegységében sem.

A gyászistentiszteleten a kápolnánál Isten vigasztaló üzenetét szólták: Veress Efraim érszöllősi lelkipásztor a 90. Zsoltár 1-3 verse, Bodor Sándor ny. lp. a 2Kor 5:1-10 és Papp Dezső, a biharpüspöki körzet lelkipásztora a Fil 1:21-23 alapján. A sírnál a helyi gyülekezet lelkipásztora szólt az Úr ígéből. Az érszöllősi és biharpüspöki összevont énekkar, valamint a monospetri fűvészenekar hirdette az énekek által a feltámadás és a viszontlátás reménységét. Emléke legyen áldott! **(Hódi Attiláné Annamária)**

Augusztus 9-én kísértük utolsó útjára szenvedésében megfáradt **Kis Éva** testvérnőnk, aki hosszú betegeskedés után visszaadta lelkét az Úrnak. 79 évet kapott ajándékba mennyei Atyántól. Koporsója mellett volt a temesvári gyülekezet énekkarának töredéke, rokonok, ismerősök, szomszédok. A reménység evangéliumát Boros Róbert testvér, a gyülekezet lelkipásztora hirdette a Fil 3:20-21 versei alapján, valamint a sírnál a Jn 11:21-27 verseit olvasta fel. Lelkipásztorunk felhívása jó kérdés, és meggondolkodtatónak bizonyult: „Van-e útlevéled a mennybe? Kiváltottad-e már?!”

Szép és kedves emlékeket őrzünk Kis Éváról. Amíg csak ereje bírta, ott volt a helyén a gyülekezet kórusában, mint hű énekes, aki talentumával szolgált Istent. Tőle bármikor lehetett kérni egy szolgálatot, legyen az költemény, vagy énekszóló. Kész volt mindig egy jó tanáccsal a fiatalabbak felé, és ezt szeretettel tette. Lehet néha úgy tűnt, hogy „túl tanácsoló” de soha senkit sem bántott, vagy sértett volna meg. A temesvári gyülekezet jó lelkiülettel, hálaadó gondolatokkal búcsúzott el Kis Évától, mint akik tudják, hogy Megváltónk él, és helyet készített ott nála az öveinek. Áldott emlékét őrizni fogjuk. **(Mucsi B. János)**

„Olyan volt a népes családban, mint egy tartóoszlop; szeretetéhez hasonlóval nem sokkal találkoztam” – mondotta a gyászistentiszteleten Papp Dezső körzeti lelkipásztor. **özv. Kiss Imréné Ilona** (szül. Szabó) 78 évet élt, temetése augusztus 1-én volt Hegyközsáldobágyon. A kápolnánál ígét hirdetett Kiss Zoltán krasznai lelkipásztor (ApCsel 9:36-43), a sírnál kezdő imát mondott Kovács Elek előljáró-diakónus, a feltámadás reménységéről Kovács Gyula ny. lp. szólt (Jel 20:11-15); a körzet összevont énekkarát Kovács Attila vezette.

Testvérnőnk hat évig viselte türelemmel a gyógyíthatatlan kórt, utolsó hónapjait töltötte betegágyban fájdalommal. Személyében a száldobágyi másodgenerációs baptista Kiss család utolsó tagja költözött az örökkévalóságba. **(Sz. L.)**

Add tovább

Ha van valamid, ami jó,
Ami barátaiddal megosztható,
Legyen bár csak egy apróság,
Hozhatja Isten áldását.
Add tovább!

Lehet, hogy csak egy dal, mely vidám,
De segít megharcolni egy-egy csatát.
Lehet, hogy egy könyv, mely érdekes,
Egy kép, vagy pillantás, mely kellemes.
Add tovább!

Ne feledd a másik fájdalmát!
Te kell, hogy segítsd az úton tovább.
Egy kedves szó vagy egy mosoly
Áldás lehet a másikon.
Add tovább!

Ha tudsz egy kedves történetet,
Vagy hallottál az utcán jó híreket,
Vagy jó könyvet rejt a szobád,
Mely segít elúzni a másik bánatát,
Add tovább!

Ne légy önző a szívedben,
De viselkedj a legnemesebben.
Tedd a közösbe kenyered,
Hogy társaid is egyenek.
Add tovább!

Ha Isten meghallgatta imád,
S az égből áldást küldött le rád,
Ne tartsd meg csak magadnak,
Míg mások sírnak, jajgatnak.
Add tovább!

E. ISENHOUR

„Tényleg ideadja? Nekem?”

Abátyámat helyettesítettem angoltanárként két kisebb faluban. Számomra nem mindennapi élményben lehetett részem. Egy kicsit tartottam is tőle, ugyanis emlékszem még az én általános iskolai éveimből, hogyan bántunk a helyettesítőkkal. Azonban imádságainkat Isten meghallgatta, így nem volt különösebb gond. Csak az egyik osztály volt nagyon hangos és engedetlen.

Éppen abban az osztályban magyaráztam, majd írni kezdtem a táblára és kértem a tanulókat, hogy ők is írjanak. Ahogy végignéztam az osztályon, egyértelmű volt számomra: ezek a gyerekek nagyon szegény körülmények közül jönnek. Sokaknak az iskolai napi kifli és tej az egyetlen biztos ennivalóforrás. Nap mint nap ugyanabban a ruhában jönnek iskolába, néhányan füzetek és felszerelés nélkül...

Gondolataimat hamar megzavarták a rendetlenkedők, akik nem találták a helyüket. Az egyik ilyen lány kinlódott az írószerével, ami nem nagyon akart írni már. Erre kivettem a tolltartómból egyet és a kézmosást eléggé igénylő kézbe adtam. Nem felejttem el azt a pillantást: „Tényleg ideadja? Nekem?” – Pedig csak egy írószer volt.

Szeptember van, kezdődik az iskola. Van úgy, hogy itt-ott tanszereket is osztanak a tanítók. Ami inkább jellemző, hogy másféle „eszközöket”, valami sokkal értékesebbet nyújtanak át a tanulóknak. Abból az óriási mennyiségű tapasztalatból adnak egy keveset, amit az előttünk járók századokon át összegyűjtöttek. „Tényleg ideadja? Nekem?” – talán különösen hangzik, de mi lenne, ha a tanórákon néha feltennénk az előbbi kis nebuló kérdését? Úgy gondolom, származna ebből jó adag tisztelet az oktató iránt. Másrészt munkálna annak belátását, hogy holnap-holnapután magamnak is tovább kell adnom – amit kaptam, gyűjtöttem – úgy, mint kenyérkereső munka, mint a világot építő hasznos tudás.

Szomorú, ha ez az „adás-vétel” akadozik. Istenben bízó hittel viszont szépen is haladhat a folyamat. Öröndetes bizonyítéka ennek az a tény, hogy a romániai baptista középiskolák többségében az idén is kitűnő eredménnyel érettségiztek a diákok... Iskolakezdekör kíváncsian tanítónak-tanulónak sok türelmet – szép tanévet!

(A Mustármag 2009-es decemberi számában megjelent cikk alapján.)

KELEMEN NAPSUGÁR, az ifjúsági lap szerkesztője

Hosszas betegség után, 78 éves korában elhunyt Szilágybagoson **Eszes Ferenc**. Temetése nagy részvét mellett augusztus 12-én, vasárnap délután volt. A gyászszertartást Szekrényes Pál körzeti lelkipásztor vezette, vigasztalásul a Zsid 12:1-2-öt idézte. Igét hirdetett Eszes Zoltán (Mo.) lelkipásztor: a kápolnánál a 62. Zsoltár és a Lk 2:29-30 alapján, a sírkertben a 2Kor 1:3-4-ből. Az istentisztelet végén Rádi Gyula előjáró és Kabai János nagyfalui gyülekezeti vén imádkozott. Elköltözött testvérünk a bagosi Eszes fivérek közül a legfiatalabb volt. Ifjú korában történt a megtérése. 27 évesen vette feleségül Bréda Marikát Nagyfaluból, ez év decemberében tarthatták volna az aranymenyegzőjüket hét gyermekükkel, 18 unokával és öt dédunokával. „Távózóban vagytok, de az vigasztal, hogy

haza megyek” – mondotta tavaly nyáron betegágyán az őt meglátogató unokaöccsnek, Eszes Zoltánnak. (**Sz.L.**)

Szilágypercseben július 12-én **Debre Mártonné Irén** testvérnő temetésére gyűltünk össze, aki 69 évet kapott az Úrtól ajándékba. Az igét Pardi Félix kémeri lelkipásztor testvér hirdette Jn 14:1-3 alapján arról, hogy hol van, milyen, és hogyan lehet a miénk az az ország, ahová Isten hazavárja övéit. Irén testvérnő férjét követve a világból tért meg 1970-ben, az akkor kibontakozó újabb ébredési hullám idején. A temető kertben Mt 6:19-21 szerint hangzottak a vigasztaló szavak. Az istentiszteletet a gyülekezet előjárója, Józsa Sándor vezette. Emléke legyen áldott! Az Úr vigasztalja meg a gyászolókat! (**Borzási István**)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: **0735 500 009**, e-mail: **szeretettlap@gmail.com**

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Táborozás a Tátrában

Rendkívüli vakációt, kegyelemmel teljes hetet tölthetett a Nagyváradi Belvárosi gyülekezet ifjúsága Szlovákiában, a Magas-Tátra lábánál, július 9-16. között.

A tábori vezetőkkel együtt (Giorgio Adrián lelkipásztor és Petyár Lóránd ifjúsági munkás) 43-an voltunk. A váradifi tagjain kívül négy másik megyéből is csatlakoztak hozzánk fiatalok (Arad, Hunyad, Szatmár, Szilágy), s jó volt megtapasztalni, amint Isten harmóniába hozott önmagával, egymással és a természettel. Kevés a szó leírni azt, amiben részünk volt: ámulatba ejtő hegyek és völgyek, (jég)eső és kettős szivárvány, a vártnál nagyobb kényelem és vendégszeretet, erőpróba és pihenés, sziklák és fenyvesek, tavak és vízesések, bibliaitanulmányozás és játék, imameghallgatás és dicsőítés. Annál több szívünkben a hála Isten kézzel fogható oltalmáért, azért, hogy nem volt részünk balesetben, medvetámadásban, kígyómarásban és villám-

csapásban, noha reális veszélyt jelentett mindegyik. A hét megkoronázásaképpen, vasárnap szlovák istentiszteleten vehettünk részt a vavrisovoi baptista gyülekezetben, ahol énekekkel, biztonyságtéveséssel, igehirdetéssel szolgáltunk. (www.varadifi.ro)

A hét közepén (csütörtökön) meglátogattak bennünket a falubeli testvérek, szeretetük jeléül finom süteményekkel és üdítőkkel leptek meg. Vasárnap szlovák gulyáslevest ebédelhettünk a jóvoltukból. Vavrisovo egy kis falucska a hegyek lábánál. Itt alakult meg az első szlovák baptista gyülekezet egy bátor biztonyságtévesőnek köszönhetően, aki saját maga osztotta meg velünk emlékeit. Ő Milan Dzuriak testvér. „*A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyő-*

ződés.” (Zsid 11: 1) – vallotta. Miután megtért, a többi embernek is beszélt Jézusról. Többször visszautasították, mondván, hogy a vallás/Isten a szegényeknek vagy butáknak való.

Milan bácsi hallott egy Istenben hívó amerikai úrhajósról, azt pedig mindenki tudja, hogy egy úrhajós csak intelligens, gondolkodó ember lehet. Vágya 19 év múlva teljesült: James Irvin úrhajós ellátogatott Vavrisovoba és beszélt az embereknek Istenről, bátran megvallotta hitét.

Erre vágyunk mi, fiatalok. Szeretnénk, hogy idősebb testvéreink tanítsanak bennünket, s hogy mindannyian a hit példaképei legyünk az utánunk következő nemzedék számára.

GERGELY ANNAMÁRIA, MELEG ADINA

Meghívó

Nagyváradon, október 28-án, hálaadó istentisztelet keretén belül emlékezik meg a Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezet az imaház 100 éves múltjáról. Számos eseményről beszélhetnének a falak, de megtehetjük mi is a kövek helyett. Ezért szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt – különösen azokat, akiknek valaha ez az épület jelentette az Istennel való találkozás helyét –, hogy jöjjenek, osztozzanak örömünkben! Elevenítsük fel együtt, hálás szívvel a közös emlékeket, dicsérve Urunkat megtartó kegyelméért! „*Boldogok, akik lakoznak a te házádban; dicsérhetnek téged szüntelen!*” „*Mert jobb egy nap a te tornácaidban, hogysem ezer másutt.*” (Zsolt 84:5,11)